

[Indenrigsministeren.]

5 kommunale, raadgivende Børneplejestationer samt de Børneplejestationer i København og paa Frederiksberg, som er oprettet af De samvirkende Menighedsplejer.

Da de indvundne Erfaringer viser, at Loven har virket efter sit Formaal, skønnes der ikke at være Anledning til paa indeværende Tidspunkt at foreslaa Ændringer i den. Jeg har derfor ment at burde afvente Udviklingen af Ordningen med Sundhedsplejerskerne og Børneplejestationerne endnu nogle Aar og foreslaar derfor Revisionen udskudt til Rigsdagssamlingen 1947—48.

Jeg anbefaler Forslaget til velvillig Behandling i det høje Landsting.

Jeg skal endvidere tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om Udskydelse af Revisionen af Lov Nr. 74 af 31. Marts 1936 om Vitaminreklame.*

Ifølge Loven om Vitaminreklame, saaledes som den er ændret ved Lov Nr. 154 af 13. April 1938, skal den forelægges til Revision i indeværende Rigsdagssamling. Da Loven imidlertid efter Indenrigsministeriets Skøn har virket efter sin Hensigt, er der ikke i Øjeblikket Anledning til at foreslaa Ændringer i den. Ministeriet har derfor ment at burde afvente Udviklingen paa dette Omraade i en Aarrække, hvorfor Revisionen foreslaas udskudt til Rigsdagssamlingen 1947—48.

Dette Forslag skal jeg anbefale til velvillig Behandling i det høje Landsting.

Endelig skal jeg fremsætte *Forslag til Lov om Forlængelse af midlertidig Lov Nr. 289 af 2. September 1939 om Ændringer i Værnepligtslovgivningen.*

Som angivet i Titelen drejer det sig her om en midlertidig Lov, der blev vedtaget i 1939 paa Grund af de ekstraordinære Forhold, og som udløber 1. April d. A. Loven, der har været gældende for 1 Aar ad Gangen, senest for Aaret 1. April 1942—31. Marts 1943 foreslaas nu igen forlænget for 1 Aar, altsaa til 1. April 1944. Bestemmelserne i Lovforslaget gaar ud paa at fastslaa, at den almindelige Ret, som de værnepligtige tidligere havde til at begære Udsættelse med at møde paa Session, altsaa Udsættelse med Udskrivning, er ophævet, dog saaledes at der er Hjemmel for Indenrigsministeriet til i hvert enkelt Tilfælde at tilstaa en saadan Udsættelse, naar Forholdene taler derfor. Endvidere indeholder Lovforslaget Regler om udvidet Kontrol med værnepligtige, der ønsker at rejse udenlands, ogsaa vedrørende Søfolk.

Under de ekstraordinære Forhold skønnes det paakrævet, at den midlertidige

Lov fortsat har Gyldighed, og jeg skal derfor anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det høje Landsting.

Formanden: Endelig har den højtærede Socialminister Ordet for at fremsætte de to i Dag for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Socialministeren (Laurits Hansen): Jeg har hermed den Ære at forelægge det høje Landsting *Forslag til Lov om midlertidige Ændringer i Ulykkesforsikringsloven.*

De Erstatninger, der ydes efter Ulykkesforsikringsloven, er altid begrænset til en vis Del, nemlig tre Femtedele af den Løn, de tilskadedkomne har oppebaaret, og der er endvidere fastsat en Begrænsning for, hvor høje Lønninger der kan tages Hensyn til ved Erstatningens Beregning. Erstatningen er derfor afhængig dels af Erstatningsniveauet, der altsaa ligger paa 60 pCt., dels af det fastsatte Maksimum, der for Dagpenge er bestemt saaledes, at der højst kan ydes 4 Kr. 75 Øre, medens det for Beregningen af Invaliditetserstatningen er bestemt, at der ikke kan regnes med Lønninger ud over 2 100 Kr.

Ulykkesforsikringsloven indeholder ikke nogen Prisreguleringsbestemmelse, som f. Eks. Folkeforsikringsloven gør det. Dette følger af, at Ydelserne udbetales gennem en Forsikring, som Arbejdsgiverne betaler til, og Forsikringspræmierne maa naturligvis ligge nogenlunde fast. Siden Krigens Udbrud har det dog været nødvendigt at foretage en Regulering af de Beløb, der ydes til de tilskadedkomne, og en saadan Regulering er foretaget dels ved en Forhøjelse af de gældende Maksimumsbeløb, dels ved at der er givet Dyrtdstillæg til Ydelser, som ligger under de Beløb, de lavere lønnede tilskadedkomne ellers kunde faa. I 1940 blev saaledes Maksimum for Dagpenge forhøjet med ca. 15 pCt. til 5 Kr. 50 Øre og i 1941 med yderligere 15 pCt., altsaa til 6 Kr. 25 Øre, og dette Maksimum gælder endnu i Henhold til Loven af 30. Marts 1942.

I de første Par Aar rørte man ikke ved Invaliditetserstatningerne, men i 1942 fandt man det paakrævet ogsaa at foretage en Regulering her, og man forhøjede derfor Ulykkesforsikringslovens Maksimum, de 2 100 Kr., til 2 730 Kr., saa at der i alt Fald blev givet den fulde 60 pCt.s Dækning inden for dette Beløbs Rammer. De lavere lønnede, som ikke fik nogen Glæde af, at Maksimum blev forhøjet, fik i 1940 et Dyrtdstillæg paa 15 pCt. til Dagpengene. Der-